

SLÄKT-FÖRENING-S-NYTT

ESKEKÄRR-TOMASBOLSSLÄKTENS PÅ DAL SLÄKTFÖRENING

Grundad 1948

Meddelande nr 40

December 2019

Ansvarig utgivare och redaktör: Per Erik Kvarnström
www.et-slaktforening.se

Ordförandens ruta

Tre år har gått sen den nya styrelsen i föreningen tillträdde 2016. Sedan dess har Kerstin Grundberg blivit invald i styrelsen efter Gunnar Pederssons tragiska bortgång. Kerstin invaldes på det extra föreningsmöte som hölls i Prestebakke 2018 i samband med mellanårs-träffen.

När jag läser Släktföreningsnytt från 2016 för att göra någon form av genomgång av vad som hänt under dessa tre år är det två saker som jag tycker är väldigt positiva och en som känns mer negativ. Jag börjar med den negativa.

Styrelsen har fortsatt problem med att göra vår hemsida mer aktiv. Problemet emanerar framförallt, om jag förstått saken rätt, utifrån en svårhanterad mjukvara i det program vi använder oss av men även att vi inte funnit någon möjlighet att lägga till en chatt-funktion till hemsidan. Vi inbillar oss att om vi kunde koppla en möjlighet att kommunicera frågor och fakta över hemsidan skulle föreningen leva mer aktivt mellan släkträffarna och kanske även dra till sig nya medlemmar.

Är det någon som har goda kunskaper eller idéer kring detta vore det bra om du tar kontakt med Lars Tång som sköter hemsidan.

Positivt är att vi fått en hel del nya medlemmar under dessa tre år, Senast nu i höst då Ingrid och Roger Strutz från Kode blev nya medlemmar.

Föreningen har därmed 117 medlemmar. Medges skall att denna siffra är något osäker men vi hoppas kunna få en exakt uppgift efter inbetalningarna av medlemsavgiften för de kommande tre åren. Det kan verka som om medlemsantalet minskat drastiskt från förra årets siffra men detta beror på att vi nu räknat bort medlemmar som under många år ej gått att nå.

I samband med detta vill jag informera om hur föreningen hanterar medlemsregistret, något man som förening är skyldig att göra enligt den under perioden införda GDPR lagen.

- Föreningen behandlar uppgifterna för att kunna uppfylla ”avtalet” om medlemskap för att kunna administrera ex.vis avgifter och kallelse till föreningsmöten.

- Föreningen behandlar därför namn, adress och eventuell e-mail adress. I förekommande fall även ständigt medlemskap och hedersmedlemskap. Uppgifterna sparas så länge medlemskapet fortskrider.
- Det är styrelsen som är personuppgiftsansvarig. Medlemmar kan kontakta styrelsen genom de uppgifter som lämnas på hemsidan eller i ”Släktföreningsnytt”
- Medlem har rätt att få tillgång till sina personuppgifter. Få felaktigheter rättade. Få personuppgifter raderade om de inte längre är nödvändiga samt har rätt att lämna in klagomål till Datainspektionen
- Åtkomst till personuppgifterna är begränsad såtillvida att det endast är styrelsens sekreterare och ordförande som har tillgång till dem.

Så till de två positiva händelserna. Släktträffarna. Båda dessa hållna i Edstrakten. Om förra årets har berättats om i förra årets nummer. Årets träff som dessutom var en ordinarie treårsstämma genomfördes lördag söndag 3 och 4 augusti. Som mest var vi ca 50 personer, varav två gäster från USA Victoria Soler och hennes kusin Brentson Smith, som deltog i de olika arrangemangen. Lyckligtvis genomfördes dessa i bra väder.

Våra amerikanska gäster. Vicki i randig blus och Brent i blå slipover tillsammans med Pernilla och Christer och Sten och Lenna.

Här nedan följer Vickis berättelse om hur hon och Brent kom att delta i vår släktträff:

”The story of Brent and Vicki is unusual. Brent has a very big interest in family history and did a lot of research on his mother’s side of the family. Her parents had three children, two boys and the girl.

My father, Paul Brentson, the eldest son, was married more than twice. My mom was wife #2. He left my mom when I was 2 years old and my brother was 6 months old. I never knew my father’s family. Never knew my grandparents, uncles, aunts or cousins on that side. I never knew I had half siblings from wife #1.

Go forward 68 years and as a part of Brent's exploring on the internet for the family he found my brother, Stephen Brentson Jordan on the internet and sent him information on the family. He opened a whole world for me. We made plans by telephone to meet in person. I live on the eastern shore of the US and he and his sister live in the mid west (about 700 miles away) I flew out to meet Brent and his sister Mary Scott and saw photos of the family. Brent shared the story of our 7 generation ago Swedish grandfather, the hero, the monument, Klevmarken, and the emigration during the 1800's.

My mom married again and I was delighted to have a new sister and brother.

My sister Is very active with pure bred dogs and was invited to judge a whippet dog show in Sweden this past June. She invited me to go with her to explore and find Klevmarken, the monument and maybe possibly find some family.

We drove past the monument without realizing it and continued down the road. The heavens smiled at us and Christer found us and he took us to the monument and told me his wife was a direct descendant of the original 4 families of Klevmarken. So I asked him if he was telling me his wife was my cousin? That's when he told me about the family reunion. We had a wonderful visit. I called Brent as soon as we got home from Sweden and we made plans to attend. I was so excited and almost overwhelmed by the generous warm acceptance and welcoming from everyone! We had a wonderful time meeting you and everyone.

Brent is the keeper of a world of information about the Brentson family and descendants in the USA. I'm sure he will be excited to share information with you."

Tilläggas kan att Brent har lovat att skriva om släktens öden i Amerika och hur vi relaterar till dem. Vi ser fram mot att publicera hans berättelse i nästa nummer. En översättning av brevet hittar du på sista sidan.

Treårsmötet i Ed 2019

Vi samlades vid Dals Eds kyrka på lördag förmiddag för att sedan delas upp i två grupper. Den ena tog vägen upp till Klevmarken för att genomföra en vandring till ödegården Bastedalen längst i öster i Klevmarken. Mer om detta längre fram. Den andra gruppen åkte till Hökedalen och gården Göranderud. Där har bröderna Karl-Erik och Bengt-Göran Andersson etablerat ett mycket sevärt gårdsmuseum. Vi var ett femtontal som blev guidade runt i de av redskap, maskiner och andra allmogeföremål fyllda lokalerna på gården. Bengt-Göran som ledde besöket berättade hur han och brodern när de övertog gården efter sina föräldrar hade börjat samla på sig den nu mycket omfattande samlingen. Många är vi väl som i stort eller smått kan kallas oss samlare men det är säkert inte många som samlar på tröskverk, harvar eller en gammal smedja med bälg och ässja. Nej detta var något alldeles fantastiskt. Dessutom var föremålen lokalt förankrade. Allt från den stockbåt som hittats i Örekilsälven till en kaffekvarn från Gesäter (har jag för mig att det var).

Gänget som åkte till Göranderud. Christer Jörgensen tog kortet.

Lördagen fortsatte sedan med återsamling i Gamla Reals lokaler där en gemensam buffé intogs. Därefter berättade hembygdsforskaren Roland Ohlsson på ett personligt sätt om Dalslands Järnvägs historia varefter kvällen avslutades av trubaduren PG Sjöberg som underhöll med visor av Taube, Dan Andersson, Wreisvik m.fl. Sammanfattningsvis en innehållsrik och intressant dag

Söndagen inleddes med kaffe och därefter två föredrag. Pernilla Jörgensen inledde med att berätta om livet som småbrukare i skogsbygd förr. Pernilla berättade utifrån det hon fått berättat för sig av släktingar och grannar samt från dokument från gårdar i Klevmarken Ed. Ett sammandrag av föredraget följer längre fram i detta nummer.

Pernilla kåserar om småbruk i skogstrakter

Lars Lundin å sin sida berättade om sin forskning kring den Svanbomska grenen av vår släkt. En sammanfattning av Lars föredrag kommer i nästa års Släktföreningsnytt.

Lars i berättartagen

Årsmötesförhandlingarna leddes på ett förtjänstfullt sätt av Carl_Göran Strutz och protokollet finner ni här nedan.

Utflykt till Bastedalen

av Lars Tång

Efter samling och avprickning vid Ed:s kyrka åkte vi, ca ett 30 –tal personer i karavan mot Bastedalen Klevmarken i.

På parkeringen vid kyrkan

På stänger över mossarna en underbar sensommardag med sol ifrån en klarblå himmel nådde vi Bastedalen, stället där Bryngel Persson på Nordsäter Kruta-Pers äldste son känd som 'Bastedalsgubben' bodde med sin hustru Dorde efter deras giftemål 1766. Gården var Dordes föräldrahem

På spångad led mot
Bastedalen

Som guide hade vi Carl-Göran Strutz, ättling till Bryngel och en nutida stigfinnare och marksman.

Bryngel var både läs och skrivkunnig och blev känd både på Dal och i Bohusläns som läkare och trollkarl.

Stugan vid Bastedalen

Carl-Göran berättade om myrslätter på gårdarna runt Herääven. Rester av slätterlador finns fortfarande kvar.

Två källor finns på gården och i den ena lät Bryngel döpa om sig när han på äldre dar började grubbla över sitt liv och leverne. Vidskepelse och inbillningskraft gjorde att tron på trolldom och trollkunnighet var stor på denna tid och man trodde att den som sysslade med

trolldom och liknande sålt sin själ till den onde så Bryngel bad sin svåger Mattes Toresson i Jacobsrud att rida och hämta prästen i Ed till Batedalen så han kunde bikta sig och bli omdöpt och på så sätt göra bot.

Bryngel var annars en mycket respekterad man i bygden med omnejd om än känd för sina upptåg och skämt. Bryngel eller Bastedalsgubben gick alltid beväpnad med bössa och 2 pistoler. Pistolerna skall han ha fått av sin farfar Halward i klevmarken som en gång fått dem av kung Karl XII.

I häftet klevmarkssläkten muntlig tradition finns det mer att läsa . Skrönor eller sanning ? det får var och en avgöra.

Fikapaus i Bastedalen. Underbart!!

Bastedalen ligger i Heråälvens naturreservat strax söder om Tresticklans nationalpark . Idag användes Bastedalen som utflykts och övernattningsmål för vandrare och ornitologer. Sista fasta bosättningen här var så sent som 1946. Carl-Göran delade ut en karta över området till deltagarna på utflykten.

Nedanstående figur stötte undertecknad på vid tidigare besök i Bastedalen. Visst kan en sådan rotvälta trigga fantasin.

Funderingar kring småbruk under 40 och 50 talet

av Pernilla Jörgensen

Fritiof Struts, född 1901

Var min mammas morbror, och av honom har jag många fina barndomsminnen. Han bodde på Framnäs i Klevmarken, granne med Nederkasen där jag bodde som barn. Han drev under 40 och 50 talet ett småbruk i Kleven. Detta såg ut som många andra småbruk i Mellansverige under denna tid. Han arrenderade gården och brukade den och jobbade i skogen.

Kleven ligger fågelvägen 1.5 km från Nederkasen, men vad långt jag tyckte det var dit när jag var 6 år!

Jag och Fritiof åkte skidor dit ibland, och när nya vägen byggdes västerut, 1969, låg vi och spanade på de som arbetade på vägen. Ett annat minne är när jag fick lyssna på bikuporna för att höra om de var på väg att svärma. Det var Fritiofs syster Beda inte så förtjust i, hon var rädd att jag skulle bli stucken.

Pengars värde

Jag blir lite irriterad på folk som säger att allt var mycket billigare förr. Man kan ju inte jämföra rakt av, utan måste räkna med löner, utgifter m.m. En del saker var faktiskt dyrare förr!

Man kan gå in på SCB´s hemsida och titta på deras prisomvandlare, där man beräknar pengars värde mot tid. 100 kr – 1950 motsvarar 1882 kr – 2018.

Kaffe har alltid varit dyrt. 1955 kostade ½ kg kaffe 7 kronor. Detta är ca 80 kronor i dagens penningvärde. En ny bil har alltid kostat ungefär en normal årslön.

Djuren var viktiga!

På detta småjordbruk hade man häst, och nötkreaturen som gav inkomst när de kunde säljas som slaktdjur, och de bidrog förstås också med mjölk, som i sin tur blev smör och ost.

Fritiof var med Västra Sveriges Slakteriförening. Dit sålde han bl.a. en ungtjur 1952 och fick då 432 kr för den, vilket motsvarar ca 8131 kr idag. Jag har ett brev som medlemmarna i denna förening fick, där man i princip ”hotar” sina medlemmar om man skulle sälja sina djur till ”oseriösa livdjurshandlare”. Här är ett citat från detta brev: ” V.S.S. medlemmar! Ni sätter kniven i ryggen på Edra solidariska medbröder bland jordbrukarna genom att gå privatslaktares ärenden, genom att under sken av livdjur sälja slaktdjur till kreaturshandlare eller genom annat sätt motarbeta Eder egen förening”

Man frågar också om man glömt 30 talet, då det för bönderna var ”nödens hårda gisselslag” som drev bönderna samman. Man talar om ”bondeheder” och ”insmickrande tungor” överhuvudtaget ett språkbruk man inte kunnat använda i dag inom liknande företag.

Hundskatten i Dals Eds kommun var 1955 - 20 kr. Fritiof hade då två Hamiltonstövare som han då betalade 40 kr för i hundskatt, vilket motsvarar 576 kr idag.

Skogsarbete

Skogsarbetet var väldigt slitsamt, med manuell huggning och med häst som hjälp. Det känns som ljusår från dagens moderna teknik med skördare och skotare. 1947 tjänade Fritiof 1507 kr på sitt skogsarbete, som idag skulle vara 30 417 kr. En väldigt viktig inkomst med andra ord.

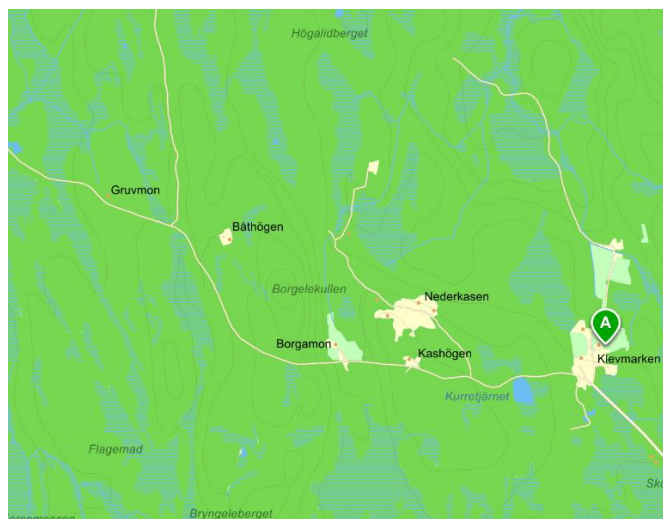
Dagens miljödebatt

För att slutligen knyta an dagens miljödebatt till dåtidens småjordbruk så går det hand i hand på många sätt. Ord som ”klimatsmart” ”Ekologisk och närodlad mat” och ”självhushållning” var inte uppfunna på 40 talet men det var så småbruken fungerade och det var naturligtvis inga andra alternativ. Man fick använda den potatis man fick. Blev det ett bra år kunde man kanske sälja något.

I våra dagar ska vi ha en planering i våra egna hem om ”katastrofen kommer” som bl.a. **krisinformation.se** informerar oss om. Småbruk under 40 och 50 talet hade alltid denna beredskap, då man var tvungen att planera maten under året med de resurser man hade på den egna gården. Jakt och bärplockning var därför också viktigt.

Jag tror inte det var bättre förr. Det var ett hårt och slitigt arbete på småbruken för att få ihop livet! Men... vi har också mycket att lära. Framför allt om självhushållning. Vi skall använda hela djuret om vi väljer att äta kött. Vi ska inte slänga mat i onödan. Fritiof och hans syster Beda bytte ofta varor – tjänster med grannar. Detta läser jag i almanackor från dessa år som finns sparade tillsammans med många kvitto som också ger information. Saker som vi kanske inte sparar i dag, framförallt inte när allt är digitalt. Hur kan vi egentligen spara information till framtida generationer om vårt vanliga liv på 2000- talet?

Fritiof Struts född 1901

Kleven ligger mellan Båthögen och Borgalemon

Lövås och Framnäs

av Gunilla Kvarnström

I "Svenska gods och gårdar, Dalsland" utgåva II från 1945, är fem ställen från Klevmarken med.

Det är Oppstuga, Nerstuga, Nedkasene, Kleva och Lövås.

När morbror Johannes (Klevenmark) skrev "Strövtåg bland ödeställda hemmanslotter och torp i Klevmarken" hade Lövås hunnit bli öde.

Torpet hade funnits sedan 1750-talet och fram till 1866 var det ett torp under huvudgården, men friköptes då av Andreas Bryngelsson. Därefter var det flera ägare fram till 1948 då järnhandlare D. G. Holm i Ed köpte torpet. De sista som bodde där var Ivan Kristian Emanuelsson, hans maka Anna Lena och svägerskan Matilda Karlsson. (Läs vid bilden på Lövås) Anna Lena dog 1944, så kanske var det då Matilda flyttade dit. Efter 1948 var Lövås utan brukare. 1958 revs boningshuset och fraktades bort.

Många av ödeställena morbror Johannes berättat om är nu förfallna eller borta. Ett av de boningshus som finns kvar är Lövås. Syskonen Beda, Fritiof och Georg Struts lät bygga upp det igen i början på 1960-talet. Byggmästare var "John i Skotta". Gudrun (Foss, född Arvidsson) hjälpte till att dreva mellan stockarna vid bygget. När Lövås byggdes upp igen så gjorde man 2 lägenheter, det blev kök både på första och andra våningen. Bägge lägenheterna består av 1 rum och kök.

Beda och Fritiof flyttade från Kleva som då blev öde och där taket nu rasat in. Georg bodde redan på Nedkasene. (Se fotona på Kleva och Nedkasene). Köket i Kleva var målat i en av de finaste färgerna jag sett i ett kök, får nog ta mig dit och ta ett minne.

Lövås boningshus fick nu namnet Framnäs. Passade bra eftersom Fritiof flyttade in. Framnäs var ju namnet på Fritiofs boning i "Fritiofs saga". Det passade också bra eftersom huset ligger framom Nedkasene när man kommer ifrån Ed.

Senare har Framnäs fått både vatten inne samt toalett och dusch. Toalett och dusch fixades genom en tillbyggnad som köptes från ... i Hökedalen, de tillverkade sådana moduler.

Upplysning: Strövtåg bland ödeställda hemmanslotter och torp finns med i "Klevmarkssläkten. Muntlig tradition. Utgiven av släktföreningen 1998.

Ur Svenska Gods och Gårdar, Dalsland, Utgåva II 1945

Klefmarken, Kleva

Postadr.: Ed.

Areal: Total 95 har, därav 2 åker, 93 skog. Tax.-v. 15.800.

Jordart: Sandjord på moränbotten. Skogsbest.: Barr- o. lövskog. Man- o. ekonomibyggn. uppf. 1924. 1 häst, 4 kor, 2 ungdjur, 15—20 höns, 3 bisamhällen. Arealen delv. täckdikad.

Äg.: Johanna Arvidssons stbh.

Arr.: Fritiof Struts f. 1/9 01. Son till Anders Magnus Struts o. h. h. Amalia f. Johannesson.

Arr.: Medl. av slakterifören.

Arr:s syster Beda Amalia Struts f. 10/1 10 deltagar i gårdens skötsel.

Ur Svenska Gods och Gårdar, Dalsland, Utgåva II 1945

Klefmarken, Lövås

Postadr.: Ed.

Areal: Total 48 har, därav 1,9 åker, 46,1 skog o. övr. mark. Tax.-v. 6.100.

Jordart: Sand- o. myrjord. Skogsbest.: Barr- o. lövskog. Manbyggn. uppf. 1907. Ladug., loge o. lador uppf. 1916, magasin 1925. 1 häst, 2 nötkreatur, 4—5 höns, 4 bisamhällen. Förste kände äg. är nuv. äg:s farfar Andreas Bryngelsson, gift med Anna, vilken tillträdde 1856 o. omkr. 1885 efterträddes av sonen. Den sistnämndes son, nuv. äg., tillträdde 1910.

Äg.: Ivan Kristian Emanuelsson f. 24/11 1889. Son till Emanuel Edv. Andreasson o. h. h. Sara-Lisa f. Karlsson. Gift med Anna Lena Karlsson, 22/8 1866, död 13/4 44.

Äg.: Medl. av R. L. F.

Äg:s svägerska Matilda Karlsson f. 12/4 1870 deltar i gårdens skötsel.

Ur Svenska Gods och Gårdar, Dalsland, Utgåva II 1945

Klefmarken 1²⁸, Oppstugan

Postadr.: Ed.

Areal: Total 270,1 har, därav 4 åker, 266,1 skog o. övr. mark. Tax.-v. 25.400.

Jordart: Sandjord på moränbotten. Skogsbest.: Barrskog med inslag av lövträd. Manbyggn. uppf. 1892. Ekonomibygn. uppf. omkr. 1850, magasin 1935. 1 häst, 4 kor, 1 ungdjur, 1 svin, 1 får, ett 10-tal höns. Gården till släkten 1935, då nuv. äg. köpte den efter Alfr. Johanssons stbh. Den skänktes 1716 enligt gåvobrev av Karl XII till bonden Halvard Bryngelsson, som erhöi halva kronohemmanet Klefmarken för sina förtjänster som budbärare o. kunskapare i kriget mot Norge. Den var sedan i hans släkt i nedstigande led till 1935. En minnestavla över Karl XII är rest å gårdsplanen. Nuv. arr. driver i sambruk Emilia Olssons del i n:r 1²⁶ Nerstugan, Räfmarken, areal 108,73 har.

Äg.: Ombudsman Henry Bjerning, Ed.

Arr.: Emil Olsson f. 30/3 1882. Son till Olof Halvarsson o. h. h. Kajsa Olsdotter. Gift med Emilia Arvidsson f. 2/3 1885. Barn: Gertrud f. 20.

Ur Svenska Gods och Gårdar, Dalsland, Utgåva II 1945

Klefmarken 1^r, Nekasen

Postadr.: Ed.

Areal: Total 101,7 har, därav 4,2 åker, 15,2 ängs- o. odlingsmark. Tax.-v. 15.900.

Jordart: Sandjord på botten av mossjord. Skogsbest.: Barrskog. Manbyggn. uppf. på 1890-talet, renov. 1943. Ladug. uppf. omkr. 1900, magasin 1930. 1 häst, 4 nötkreatur, 1 svin, höns till husbehov. Gården till släkten 1943, då nuv. äg. köpte den av Lars Olenius Larsson.

Äg.: Järnhandl. David Holm, Ed.

Arr.: Georg Struts.

Minnen från beredskapstiden

av Rune Kvarnström

” *Till flydda tider återgår min tanke än så gärna* ” (Fänrik Stål, J.L. Runeberg)

För sjuttiofem år sedan, 1944, bodde jag nästan ett halvt år i den villa där vi hade släktföreningens årsmöte i sommar. Det var under kriget och regementsstaben för Föförbandet disponerade hela huset. Hur jag hamnade där är en rätt lång historia som jag tänkte berätta en del av.

Rune (till vänster) tillsammans med Sune Strutz under lördagens måltid

Den 5 april 1943 satt jag på tåget till Uddevalla, tillsammans med åtskilliga andra grabbar som skulle göra värnplikten vid I17. Den 12 februari året före hade jag mönstrat och blivit uttagen till infanteriet.

Det var inte så att jag tyckte illa om att rycka in för militärutbildning, snarare tvärt om. Kriget hade ju nu pågått i nära fyra år, och trots att det på sina håll började gå sämre för den tyska krigsmakten, så såg man väl ändå inte något slut. Danmark och Norge var ockuperade och det fanns tyska trupper i Finland. Man visste inte hur det kunde bli här i Sverige. Jag ville kunna vara med i det svenska försvaret.

Jag hamnade på 8:e specialkompaniet där hundförare, sjukvårdare och signalister utbildades. Det var signalist jag skulle bli.

Ett års rekryttid, hunsad av dumma befäl, tog slut och vi skulle ut i fält. Att utrustas för detta tog några dagar, men den 24 mars på kvällen var det dags att ta sig in i godsvagnarna som skulle köra oss till vår fältplacering.

På morgonen, Marie Bebdelsedag, den 25 mars, var vi framme i Ed och lastade ur. När jag såg upp från järnvägsstation mot samhället, så tyckte jag att det var bekant, men jag hade ju aldrig varit här förut!

Så marscherade vi iväg. Vid Parsetjärn blev det rast och vi fick frukost. Då fick jag tag på en ledig cykel, troligen hörde den till sjukvårdarna, så jag slapp marschera resten av vägen till Bästorp där halva delen av vårt kompani skulle ligga, den andra delen fortsatte till Dals-Högen vid gränsen. Det var i Bästorp som signalister, sjukvårdare och hästsjukvårdstruppen skulle förläggas.

Det var inte något särskilt inbjudande ställe vi kom till, även om det var alldeles nere vid Mellankornsjön där isen fortfarande låg kvar. Barackerna där vi skulle ligga såg nästan

förfallna ut och var fulla med skräp. De kallades för "tältbaracker", det var nästan bara ett tak med sidoväggar som väl inte var mer än en och en halv meter höga, och ett trägolv. Jag minns inte hur många som låg i en barack, kanske var det 10-12 personer. Om jag minns rätt så var det avgränsade sovplatser och där låg vi på pappersmadrasser fyllda med träull, direkt på golvet med huvudet mot ytterväggen. Längs med hela baracken var det i mitten mellan sovplatserna ett rätt smalt utrymme med en liten kamin mitt i. På gaveln ett litet fönster. Baracklägret hade av de som legat där tidigare döpts till "Rastlöseby".

Det fanns en matsalsbyggnad, men av någon anledning kunde den inte användas de första veckorna, det var från kokvagnar som vi utspisades.

I ett mindre hus i Rastlöseby logerade befälet och i en villa strax intill, bataljonschefen, major Björklund.

Det var kallt, så det fick eldas i kaminen på nätterna. Barackchefen skulle göra upp en eldvaktslista, jag minns inte hur lång tid det var på ett pass. I befälens hus hade den som gick vakt på natten order om att sköta eldningen där.

En natt när jag gick på vakt, det var framåt morgonen, det var inte helt mörkt, men dimmigt, tyckte jag att det kom en hel tropp marscherande på vägen. "Nu är tyskarna här", tänkte jag och lade mig ner vid ett träd, osäkrade pistolen och gjorde mantelrörelse så att den var klar att avfyra. De kom närmare så jag ropade: "Stopp, vem där". Det var bara två personer, ett par sergeanter som undrade om jag sett några andra där tidigare, vilket jag inte hade. De hade cyklat in till Ed, men när de skulle tillbaka så var deras cyklar försvunna. De trodde att det var några killar som hade "bonnat" och också tagit sig in till Ed som tagit cyklarna när de skulle tillbaka. Men varför skulle de ha kommit just från Bästorp.

Det kanske inte är så konstigt att fantasin skenar iväg, det var ju under en tid när läget var rätt spänt, men att det skulle ha kunnat komma in främmande soldater till Bästorp utan att ha upptäckts tidigare var ju helt uteslutet.

En annan natt när jag hade vakt, och satt vid en kamin i en av barackerna, så kom det en sergeant och inspekterade. Han menade, naturligtvis med rätta, att jag avvikit från posten, men jag hävdade att jag hade en viss uppsikt genom fönstret i baracken. Han konstaterade att det inte fanns någon eldvaktslista. Det var Olle Johansson, min gamle klasskamrat, som var barackchef som skulle ha gjort upp den. Men vi hade kommit överens om att när det var signalisterna som hade vakten, så sköttes eldningen för de andra i gänget i de två baracker som vi låg i.

Någon tid senare blev jag, tillsammans med Olle, och en annan av oss signalister, han som var vaktchef den aktuella natten, och några andra grabbar som väl gjort något "brottsligt", kallade till kompaniförhör i Dals-Högen. Vi marscherade dit i samlad tropp.

På ett sätt var det intressant att få veta hur det går till vid ett "militärförhör". Det hölls på kompaniexpeditionen, och förhørsledare var kompanichefen, i det här fallet en värnpliktig kapten. Det var väl med någon sekreterare och också den sergeant som inspekterade, han var också värnpliktigt befäl, i det civila var han spårvägare i Göteborg. Kanske också något mer befäl, jag minns inte riktigt.

För min del menade jag att det kunde ju inte betyda något att jag lade in ved i kaminen i baracken, det var ju vad vi var beordrade att göra där befälet bodde. Det hade inte med saken att göra, fick jag till svar. Vi fick stå upp hela tiden, och när vi blev tillfrågade skulle vi naturligtvis stå i "enskild ställning". Det blev en hel del tjafsande, till slut började jag bli yr i huvudet och bad om att få ett glas vatten, och då blev det slut. Vi fick marschera hem utan något besked om vad följden skulle bli.

På kvällen några dagar senare fick vi tre signalister order om att infinna oss till ett nytt förhör på kompaniexpeditionen. Då fick vi låna cyklar, så vi slapp att gå. Den ordinarie kompanichefen var ledig, så jag har fått för mig att det var "spårvägssergeanten" som skulle

sätta dit oss. Som tidigare argumenterade jag för att vi inte hade gjort fel. Nu minns jag inte hur länge det höll på, men till slut fick vi cykla tillbaka till Rastlöseby.

Olle och vaktchefen fick några dagar i "buren", jag gick fri, märkligt tycker jag, i varje fall borde ju vaktchefen ha gått fri, han kunde ju inte ha koll på mig hela natten, att Olle inte gjort upp eldvaktslista var ju ett orderbrott, men egentligen var det väl jag som hade avvikit från bevakningen som gjort mest fel. Jag tror inte att jag varken tidigare eller senare varit så arg och upprörd som då!

Någon gång i april kom det en ny sergeant till Rastlöseby, Evertz Arnesson. (Att han hette Evertz i förnamn visste jag inte förrän långt senare, när jag fick se att han skrivit en del romaner, bl.a. om militärlivet.) Vi hade ju haft det ganska lugnt innan han kom, men han satte igång med "exercis 1", bl.a. fick vi marschera fram och tillbaka på vägen. Inte särskilt uppskattat.

En kväll fick vi order av honom att ligga fullt påklädda på natten, så att vi var beredda för snabb avmarsch. Läget hade skärpts. Jag vill minnas att det var dagen efter som vi marscherade till "punkt 90", den försvarsanläggning där vi skulle vara om tyskarna kom. Punkt 90 låg någon kilometer från gränsen, uppe på en höjd ovanför en tjärn. Det fanns inte några fasta vapen där, bara en artillerikanon som sjukvårdarna skulle sköta! När vi fått reda på våra uppgifter där det blev det återmarsch till Rastlöseby.

Som jag nämn tidigare så låg regementsstaben för Fo-förbandet i Ed, i det som då kallades "Villan", nu "Gamla Real". Varje vecka lånades det in två signalister från vårt kompani som telefonvakter. Sista veckan i april blev det Grimberg och jag. Vi skulle vara på expeditionen när personalen slutat för dagen och kontrollera att telefonförbindelserna med förläggningarna i omgivningen alltid fungerade. Expeditionen låg i första våningen till vänster.

Överste Åhlund med officerare och övrig personal bodde ute i samhället.

Det är vad som hände på natten till Valborgsmässoafton som kanske kan vara särskilt intressant.

Där låg Grimberg och jag på golvet på var sin pappersmadrass fylld med träull, jag halvnaken i min sovsäck med geväret vid sidan, och båda hade vi nog somnat.

Jag vaknade av att det var någon som öppnade ytterdörren och satte mig upp i sovsäcken med geväret riktat mot dörren till expeditionen när den öppnades.

Det var översten och några fler officerare som kom in!

"Överste, intet av vikt passerat" rapporterade jag.

"Kläd på er! Har det kommit något telegram?" undrade han. Det hade det ju inte, men innan jag hade hunnit komma ordentligt upp så ringde telefonen och det kom ett krypterat meddelande.

Fler officerare hade kommit in, bl.a. signalofficeren löjtnant Meuller. Nu gällde det att tyda vad som stod i telegrammet, men nyckeln till coden låg i ett låst skåp, och det var expeditionslottan Runa-Lisa som hade nyckeln till skåpet, så vi fick bryta upp det.

Fientligt anfall inte uteslutet. Luftlandsatta trupper Strömstad.

Jag tyckte att jag såg hur översten bleknade. Men sedan fick vi inte någon riktig mening i telegrammet. Vi hade "kommit fel i grupp", som det hette. Den första meningen var riktig, men när vi så började om från början blev det något annat. Jag minns inte nu vad som stod i resten av telegrammet, mer än den första meningen, *Fientligt anfall inte uteslutet*.

Många befäl hade fått permission med anledning av helgen, nu skulle de omedelbart infinna sig. Jag hade telefonnumren och fick sätta igång att kalla dem. Detta var ju en tid när

alla samtal måste beställas på telefonstationen.. Det var inte förrän fram på morgonkvisten som jag hade fått tag i alla.

Vad var det som hade hänt, varför blev det ett sådant pådrag? Dagen efter kom det dessutom order om att gränsen skulle mineras. Jag har frågat många som jag trodde kunde veta något, men fick inte någon klarhet förrän jag tittade i boken ”Krönika över 20:e århundradet”.

”Vid tre tillfällen under april beslagtogs stora mängder nytryckta kartor över Sverige i tyska transporter till Norge. Vid tullvisitation på Helsingborgs färjestation av transitgods från Tyskland via Danmark beslagtogs den 14 april 23 000 militärkartor över Sverige, lastade i en godsvagn, och destinerade till Oslo. Kartorna ha tryckts i Tyskland med den svenska generalstabens kartor som förlaga. De täcker vissa områden i Mellansverige. Svenska regeringen meddelade omedelbart den tyska sitt ”missnöje och förvåning”. Den 24 april påträffade tullen i Trelleborg i en godsvagn från Tyskland 7 200 Sverigekartor av samma typ som de svenska bilvägskartorna. Även de var adresserade till Oslo. Den 29 sker beslag i Haparanda av tyska kartor över gränsområdena mellan Sverige och Norge i Norr- och Västerbotten. Denna sändning påträffas i en vanlig postvagn på väg från Oslo till Rovaniemi i Finland. Efter det andra beslaget meddelade utrikesdepartementet att trafiken av tyska postvagnar med tysk personal upphör från den 29 april.”

Jag har också hittat en artikel av Åke Williams i medlemsbladet för ”Göta Älvklubben”, som jag plockat ut en del från.

Valborgsmässoafton 1944 fick dåvarande löjtnanten Claës Skoglund larmorder att göra klart för sprängning av Göta Älvbron i Göteborg. Militären hade fått starka indikationer om en förestående tysk attack mot västkusten. ”Allt gick snabbt och effektivt” minns han.

Samtidigt förbereddes total spärrning av Göteborgs hamn genom att vid Röda sten sänka tre fartyg, däribland 17 000-tons tankern Buenos Aires, ett nybygge för den grekiske redaren Onassis (fartyget länsdumpades sedermera och levererades). Den nu 87-årige generalen Claës Skoglunds minne av beredskapsåren har en starkt framskjuten plats: ”Natten mellan den 8 och 9 april och hotbilden våren 1944 var de största militärpolitiska händelserna på den svenska västkusten under beredskapen” säger han. Men var tysk invasion på västkusten 1944 verkligen en realistisk hotbild? Han tvekar inte om svaret: ”Absolut”. Claës Skoglund är inte vem som helst. Han blev bl.a. regementschef för Bohusläns regemente och slutade som militärbefälhavare för Västra militärområdet.

En tid senare kom det order om att minorna skulle tas hem. Då det skedde så inträffade en tragisk olycka, en mina exploderade och sergeanten som var chef för ”min- och sprängtjänst” samt en värnpliktig soldat omkom. Det som var kvar av dem skickades hem med tåget i två kistor. Vad jag hörde så var det överste Åhlund som själv bekostade de svenska fanorna som kistorna sveptes i.

Löjtnant Mueller och jag hade kommit i samspråk, och när han fick reda på vad jag jobbade med privat, så talade han om att han behövde någon som kunde revidera kartorna över en del av de små försvarsanläggningarna. Det skulle ritas med tusch, och det var jag ju van vid. Det jobbet fick jag!

Det blev en rätt angenäm tid för mig den senare delen av beredskapen. Jag satt i ett litet rum för mig själv, intill ett annat litet rum där jag hade min sovplats. Det var inte några direkta instruktioner, jag kunde röra mig helt fritt på samhället.

På kvällarna gick jag ofta till ”Nya Kondis” där jag träffade både soldater och civila. Bl.a.

blev jag bekant med kocken på officersmässen, som var i ett hus vid vägen till Lee, och istället för att gå till matsalen som var uppe vid skolan, så gick jag till honom och åt middagen med honom i köket. Så var det rätt länge, men till slut var det väl någon officer som upptäckte det, så jag fick sluta där och gå till matsalen vid skolan.

På lördagarna var det dans på Ängsvallen så ibland gick jag dit.

Det var en inkallad som skulle sköta posten, av någon anledning blev det väl någon miss, så jag rekommenderade 636 Kurt Svensson från vårt kompani, han jobbade ju på Posten, så han fick rycka in. Det var ju roligt, vi hade blivit mycket goda vänner redan i Uddevalla. Vi delade sovrum. Jag minns inte hur länge som han fick stanna.

Som jag nämnt så var Runa-Lisa Jansson expeditonslotta. Hon var dotter till verkmästaren på syfabriken. Men det fanns en lotta till, Ingrid Bäckner på ”Min- och spräng”. Hon var dotter till prosten. Det var ju trevligt med två flickor bland alla officerarna!

På vinden hade IOGT:s flickscoutkår ett utrymme där de höll till. Både Runa-Lisa och Ingrid var med där, det visste jag inte. Men en kväll kom det ner några flickor därifrån och hälsade på Kurt och mig. En av dem gjorde ett visst intryck på mig, jag tyckte att hon var något yngre än de andra, hon hette Gunnel. När jag talade om att jag också var med i IOGT, så tyckte de att jag skulle komma till logen i Ed. Jag fick sedan höra att de inte trodde mig.

Gunnel har berättat att Runa-Lisa och Ingrid hade talat om att det var två trevliga grabbar som var på regementsstaben, det var väl därför som flickscouterna kom och ville bekanta sig med oss!

Någon dag senare mötte jag en person på Ed. Han gick fram till mig och sa att han hade hört att jag var godtemplare, och inbjöd mig till logen. Det var Per-Otto Klevenmark. Någon hade tydligen talat om det, men hur han kunde veta att jag var rätt person har jag funderat över men aldrig frågat.

Naturligtvis så gick jag till logen Lindberget och gjorde där många nya bekantskaper. Det var troligen efter det första mötet där som jag följde Gunnel hem till Äng och ”Fridhem”. Vår första kram och kyss!

Det fanns en bastu på vägen ner till Lee. Jag hade varit där och badat flera gånger. Den sköttes av en äldre man, han stod där och sågade och högg veden som bastun eldades med. Öppningen till bastuns eldstad var i ett rum intill bastun, och där fanns också en kran som gubben brukade öppna då och då så att det kom vatten på den heta hällen. En gång var det någon som tog med vatten in i bastun och hällde på, då kom han in och skällde, det var ju hans uppgift. Jag såg honom många gånger på Ed när han cyklade hem på en damcykel med sin käpp på pakethållaren.

Jag vet inte när det var som Gunnel ville att jag skulle träffa hennes föräldrar, eller det var kanske de som ville träffa mig, hon hade väl berättat om vår bekantskap. Hon talade om att det var hennes pappa som skötte bastun. Det var väl inte konstigt att jag blev något förvånad!

Jag minns inte hur Per och Frida reagerade när de såg mig första gången. Jag kom att tycka mycket om dem, ”mormor” Frida lika mycket som om min egen mamma. Jag tror mig veta att känslorna var ömsesidiga. Det känns gott att det var hemma hos Gunnel och mig i Göteborg som båda lång senare fick sluta sina liv.

Åter till livet som soldat under beredskapen. När jag var klar med ritningarna fick jag stanna kvar på regementsstaben och fick en del andra uppgifter. bl.a. fick jag hjälpa löjtnant Meuller med planeringen av förbindelser från de olika försvarsanläggningarna till det fasta telefonnätet. Vi var inte helt klara med detta när jag egentligen skulle ha muckat, så jag stannade kvar längre än vad jag egentligen behövde. Det var så många vänner som jag fått där, och så var det ju där som Gunnel fanns!

Men den 6 oktober blev ändå min sista dag i försvarsmakten, då var jag i Uddevalla och lämnade in all min utrustning efter sammanlagt 550 dagar i det militära. Någon ytterligare militärtjänst blev det inte, jag blev frikallad på grund av min anställning vid Telegrafverket. Min krigsplacering vid fältpost nr 32300 upphörde definitivt fr.o.m. den 17 november 1948.

Liksom jag, så funderar nog många äldre människor om vilka händelser som har format ens liv. Det kan vara både stora och mycket små. Hur hade det blivit om jag inte hade kommit till Ed den 25 mars 1944? Förmodligen hade jag aldrig träffat Gunnel, aldrig vetat var Klevmarken låg och inte träffat alla klevmarkssläktingar som jag alltid har känt mig välkommen till.

Alla mina nitton ättlingar tillhör ju Klevmarkssläkten!

Protokoll fört vid årsstämma 2019-08-04 på Gamla Real, Ed

- §1. **Val av mötesordförande;**
Carl-Göran Strutz väljs till mötesordförande.
- §2. **Val av mötessekreterare;**
Kristina Strutz väljs till mötessekreterare.
- §3. **Val av två justerare;**
Gudrun Foss och Ingegerd Strutz väljs till justerare.
- §4. **Dagordningens godkännande;**
Dagordningen godkännes.
- §5. **Beslut om mötets behöriga utlysande;**
Kallelse har utgått enligt stadgarna.
- §6. **Verksamhetsberättelse för den gångna treårsperioden 2016-2019;**
Kristina Strutz föredrar verksamhetsberättelsen. Mötet godkänner handlingarna.
- §7. **Fastställande av balansräkning och resultaträkning för den gångna treårsperioden 2016-2019;**
Lars Bäckström föredrar balansräkning och resultaträkning för perioden. Mötet godkänner handlingarna
- §8. **Revisorernas berättelse för den gångna treårsperioden 2016-2019;**
Lars Bäckström föredrar revisionsberättelsen för den gångna treårsperioden. Mötet godkänner handlingarna.
- §9. **Frågan om styrelsens ansvarsfrihet för den gångna treårsperioden 2016-2019;**
Mötet beviljar styrelsen ansvarsfrihet för den gångna treårsperioden 2016-2019 med ett "ja".
- §10. **Arvoden till styrelse och revisorer;**
Styrelsen föreslår att inga arvoden utgår till styrelse och revisorer. Mötet tillstyrker styrelsen förslag.
- §11. **Styrelsens förslag till utgifts- och inkomststat för följande treårsperiod;**
Mötet godkänner styrelsens förslag till budget.

- §12. **Val av styrelse för de kommande tre åren;**
Mötet godkänner valberedningens förslag till styrelse:
Ordförande Per Erik Kvarnström (omval)
Ledamöter: Lars Bäckström (omval)
Arild Engebretsen (omval)
Kerstin Grundberg (omval)
Kristina Strutz (omval)
Lars Tång (omval)
- Styrelsen utser internt vem som är ordinarie ledamot och vem som är suppleant.
- §13. **Val av revisor och revisorsuppleant;**
Mötet godkänner valberedningens förslag:
Revisor: Ulf Jobert (nyval)
Revisorsuppleant: Gunilla Kvarnström (omval)
Avgående revisor Lars-Gunnar Bäcklin avtackas av Per Erik Kvarnström för sina insatser som revisor.
- §14. **Val av valberedning;**
Mötet väljer Christer Jörgensen och Anders Klevmarken att utgöra valberedning för den kommande perioden.
- §15. **Övriga frågor;**
Inga frågor har inkommit till styrelsen.
Styrelsen efterlyser ny person som webbansvarig för föreningen.
- §16. **Meddelande om hur stämmoprotokollet hålls tillgängligt;**
Stämmoprotokollet skickas ut tillsammans med Släktföreningsnytt vid årsskiftet och kommer också att finnas tillgängligt på hemsidan.
- § 17. **Mötets avslutande;**
Mötesordförande Carl-Göran Strutz avslutar mötet och tackar deltagarna för visat intresse.

Styrelse och revisorer i Eskekärr Tomasbol på Dal släktförening 2019-2022

Ordförande	Per-Erik Kvarnström, Tössbolevägen 1 668 32 Ed, mobil 070-9742916, Epost: pererikkvarnstrom@gmail.com
Kassör	Lars Bäckström, Södra Ågatan 9 66231 Åmål, 0532-20469; mobil 070-5736695, Epost: Lars@foretagstjanst.nu
Ledamöter	Lars Tång, Kryddpeppargatan 81 424 53 Angered, 031-3305555 mobil 0313228206 Epost: lars.tang@volvo.com Kristina Strutz Kulgränden 3A 115 226 49 Lund, 046 145731 mobil 0739284165, Epost: kristina.strutz@telia.com Arild Engebretson, Örsveien 698 N-1766 Halden,+4769196852 +4791553872 Epost: rolfarilde@gmail.com Kerstin Grundberg Tydje, Västanå 401 662 98 Tösse mobil 0730937070 Epost: ker.grundberg@gmail.com
Revisorer Valberedningens samman- kallande	Ulf Jobert och Gunilla Kvarnström Anders Klevmarken, Vänsberg 120 Tösse, 0532- 20333 mobil 0706061190 Epost: ander.klevmarken@telia.com

Publikationer

Emanuel Bergman: Eskekärr-Tomasbolssläkten på Dal. Ättartavlor

Per-Olov Bergman: Lisa Hansdottersgrenen. Eskekärr-Tomasbolssläkten på Dal

Per-Olov Bergman: Maria-Greta Eriksdottersgrenen. Eskekärr-Tomasbolssläkten på Dal

Per-Olov Bergman: Halvard-Svenssongrenen. Eskekärr-Tomasbolssläkten på Dal

Per-Olov Bergman: Engelbrekt Olssonsgrenen. Eskekärr-Tomasbolssläkten på Dal.

Per-Olov Bergman: Johannes Olssonsgrenen. Eskekärr-Tomasbolssläkten på Dal

Per-Olov Bergman: Kajsa Olsdottersgrenen. Eskekärr-Tomasbolssläkten på Dal.

Per-Olov Bergman: Bergman från Västgöta Dal

Per-Olov Bergman: Beckeman från Dalsland

Per-Olov Bergman: Hesselbom från Dalsland

Per-Olov Bergman: Klevmarkssläktens äldre led.

Johannes Klevenmark: Klevmarkssläkten. Muntlig tradition

Gunnel Kvarnström: Klevmarken. Boställen och ägarförhållanden under nära 300 år

Gunnel Kvarnström: IOGT-Logen 3323 Klippan i Klevmarken

Linda Hubalek: Smör i källan. En historisk dagbok 1868-1888 från svensk-amerika.

Register

Per-Olov Bergman: Register till vigsellängder för samtliga församlingar i Dalsland. Dessa register finns i två utgåvor i tryckt form, den första går fram till vigslarna år 1860 och den andra är en uppdatering som går till vigslarna år 1930. Den förra utgåvan omfattar drygt 40 band och den senare 15 band.Beställning av skrifter

Den som önskar beställa en skrift kan vända sig till Per Erik Kvarnström, Tössbolevägen 1, 668 32 Ed, email pererikkvarnstrom@gmail.com.

Med undantag för överupplaga i lager gäller principen ”print on demand”. Priserna på skrifterna är 150 kronor och uppåt beroende på storlek och utförande.

Medlemsavgifter

Enskild medlems treårsavgift 200 kr

Familjs treårsavgift 300 kr

Ständigt medlemskap 1000 kr

Med familj avses personer som bor tillsammans i samma hushåll.

Betalning kan ske till föreningens plusgiro 799177-1, eller till vårt bankkonto med Swedbank i Åmål 7551-13-96885 (Vid betalning från utlandet är kontot SE768 0000 0000 7551 1396 885). **OBS! Tänk på att noga ange vem betalningen gäller, så att vi kan identifiera betalningarna!** De som väljer att betala familjeavgift bör ange alla familjemedlemmar, som avgiften avser. (Räcker inte utrymmet till på betalningen skriv familjenamnet och komplettera med ett e-postmeddelande eller postmeddelande till vår kassör Lars Bäckström, Södra Ågatan 9, 66231 Åmål, med e-postadress lars.backstrom@foretagstjanst.nu)

Blandade bilder från utflykten till Bastedalen

Victoria Solers brev i översättning

Brent och Vickis historia är ovanlig. Brent är mycket intresserad av släkthistoria och har forskat mycket på sin mors sida av familjen.

Hennes föräldrar hade tre barn, två pojkar och en flicka. Min far, Paul Brentson, äldste sonen, var gift fler än två gånger. Min mamma var hustru nummer två. Han lämnade min mamma när jag var två år gammal och min bror två. Jag kände aldrig min fars släkt. Kände aldrig mina farföräldrar, farbröder, fastrar eller kusiner på min fars sida. Jag visste inte att jag hade halvsyskon från hustru nummer ett.

68 år senare, och som en del av Brents forskning på nätet efter släkt så fann han min bror, Steven Brentson Jordan och skickade honom information om släkten. En ny värld öppnades för mig. Vi gjorde upp planer över telefonen att träffas. Jag bor på USAs östkust och han och hans syster bor i mellanvästern (ca. 700 miles bort). Jag flög dit för att träffa Brent och hans syster Mary Scott och såg foton av släkten.

Brent berättade historien om vår svenska anfader sju generationer tillbaka, om hjälten (Halvard Bryngelsson), monumentet, Klevmarken och utvandringen under 1800-talet.

Min mamma gifte om sig och jag var överlycklig över att få en ny syster och bror. Min syster Is, en aktiv kvinna med hundar med rashundar, blev inbjuden att döma en whippetutställning i Sverige förra juni. Hon ville att jag skulle följa med för att hitta Klevmarken, monumentet och kanske möjligen lite släkt. Vi körde förbi monumentet utan att uppmärksamma det och fortsatte vägen fram. Vi hade tur och Christer (Jörgenssen) fann oss och tog med oss till monumentet och berättade för mig att hans fru var ättling till en av de ursprungliga fyra familjerna i Klevmarken. Så jag frågade honom om han menade att hans fru var min "cousin"? Det är då han berättar för mig om släktmötet. Vi hade en härlig tid! Jag ringde Brent direkt vi kommit hem från Sverige. Vi gjorde upp planer för att delta. Jag blev så upphetsad och nästan överväldigad av den generösa varma acceptansen och välkommandet vi fick. Det var fantastiskt att möta er alla

Brent har mängder av fakta runt Brentson-släkten med ättlingar i USA. Jag är säker på att han gärna vill dela information med er.
